

אתה והשקל

מאת יגאל לבין

הביזבוז חוגג בתנועת המושבים

ליפו זה עתה מכוניות ונתנו 120 305 חדשה בעלת מזגן, במחיר 38 אלף שקל כל אחת.

המוסדות החברתיים שישראל הראל ממונה עליהם פורקו ואינם, בגלל הדין המסרי הכספי. קודם כל היה אנפי ספורט, אגף השתלמויות ופעילות חב' רתית. גם המוסדות הכלכליים שנחמיה גנות ממונה עליהם חוסלו. המוסדות, מת'ם והביטוח ההדדי, פורקו. שני הסגנים חסריתעסקוקה.

תנועת המושבים מחזיקה כיום ב־80 כליירכב למה שקרוי שליחי התנועה. בין השליחים, למשל, **יובל אלונה**, העובר כעוזר לשר-אנון, **יצחק נבון**. הרכב המשמש אותו במישרי החינוך הוא של תנועת המושבים. הברהכנסת **אפרים שלום**, המ' קבל עבור אחזקת רכב מהכנסת, מחזיק ברכב של התנועה. כליירכב אחרים ניתנים לחברים של הממונה על המוס' דות נחמיה גנות, כמו למרכז מושב חניאל, **יוסי קפסידר**. מנכ"ל מקור רוח, **יחזקאל זכאי**, מחזיק ברכב של תנועת המושבים באחרונה החליפו לו את הסובארוב בסיטוראן חדש.

האבסורד של הביזבוז בולט במיקרה של סגן המזכיר, נחמיה גנות. הוא מור נה כנציג המושבים ויצאירומניה, אולם הוא עצמו ממוצא פולני, והמושב שלו מורכב ברובו מיוצאי תורכיה. הוא עצמו חייב 30 אלף שקל לתנועה, ובכחמירות האחרונות לא נבחר לוועד המושב שלו.

האחראים לניהול תנועת המושבים הוכיחו את הגניוס היהודי. בדיחה יהי'

300 מושבי תנועת המושבים שר' יים במשבר כלכלי חמור, אולם הני' הלת'תנועה מתנהגת כאילו דבר לא קרה.

כשני שליש המושבים, חברי התי' נועה, מסרבים לשלם את המיסים לתי' נועה זה יותר משנה. הנהלת התנועה ממשיכה לשבת בבית-מישרים יקר, ברחוב לאונרדו רהיונצ' בתלאכיב. שווי הבניין הוערך לפני שנה על ידי שמאי בשלושה מיליון דולר. ככני' יין יושבים עד היום 70 עובדים מקבלי' משכורות, כמו לפני המשבר הכספי הנורא.

לתנועה שני מזכירים. האחד, **גדליה גל**, חבר כפריוותקין, הרוצה לרשת את מקומו של **אריה נחמקין** בכנסת, ולכן מעוניין להחריף את המשבר ולדרוג כי האשם יהיה נחמקין. המזכיר המקביל הוא **יוחנן דניאל** ממושב מסילת-ציון.

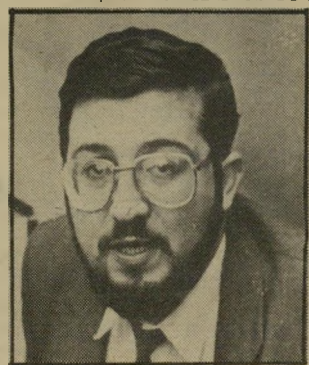
לכל אחד משניהם יש לישכה, ובכל לישכה מזכירה ופקידות. לכל מזכיר כללי יש גם סגן. האחד, **ישראל הרצל** מבאר טוביה, ממונה על המוסדות החברתיים, והשני, **נחמיה גנות** ממושב בורגתא, אחראי למוסדות הכלכליים. גם לכל סגן יש לישכה, ובה מזכירה ופקידות.

לכל מזכיר וסגן משלמים עבור אחזקת טלפון בבית, חשבונות-הוצאות לאימוגבל, חשבונות-הוצאות לאימוגבל ב' מיסערות בית-הפרקליט ופס'פס, ה' צאות-לינה לאימוגבלות במלון סיני בתלאכיב, ורכב צמוד. לארבעתם התי'

עיריית חיפה קנתה מיבנה ונתנה אותו לדתיים

המרכז השכונתי ברחוב חרמון בה' דריהכרמל, שהיה בבעלות נשי המיד רחי באמריקה וקנדה, נרכש על-ידי עיריית חיפה בסך 1.8 מיליון שקל. מייד אחרי הרכישה מסרה העירייה את ה' מיבנה לעמותת חביבה השייכת לנצי' מני הרב **אליעזר שך** באגודת ישר' אל.

ראש עיריית חיפה, **אריה גוראל**, רכש את המיבנה אחרי לחץ של מנכ"ל

מנכ"ל דרעי במקום להחזיר —

מישרד-הפנים **אריה דרעי**. גוראל חושש כי דרעי יתבע מן העירייה להח' זיר לתושבים 25 מיליון שקל מיסי' אינונה שגבתה מעל החוק, וזאת אולי הסיבה לכך שמילא את בקשתו של דרעי.

מתכשט השימוש בנרטיס'אשרא' לדלק

חברות גדולות מעדיפות לעבור ל' שימוש בכרטיס-אשרא' לדלק, תחת לתת לעובדים תלושי-דלק. הסיבה העיקרית היא הפיקוח הדי רוקיות על השימוש בדלק, באמצעות הכרטיס, בעוד שתלושים ניתנים להעברה.

הגורם העיקרי בתחום זה היא חברת ביטולסון, המנפיקה עם ישראלכרם את כרטיס הדלקית, המשותף לבנק הפור עולים ולחברת סונוול. המחזיק בכרטיס מחוייב בתשלום אחת לחודש, והוא נהנה מהטבות שונות, כמנוי בחברת שוניר בתנאים מיוחדים, והנחות ניכ' רות בתחנות סונוול או ברחיצת המי' כונית בהן.

ראש-טיורייה גוראל

— 25 מיליון ש"ח לתושבים? בבניין פעל בתיכנסת במשך 25 שנה. עתה הוא נסגר.

המכונית של גדליה גל מעוניין במשבר, כדי לסלק את נחמקין מהכנסת

המכונית של נחמיה גנות פולני ממושב על יוצא' תורכיה מספל בעולי רומניה

שהתמוטט, יש 1500 לקוחות, ששילמו תמורת סחורות שלא קיבלו. מת'ם חיבת לבנקים 20 מיליון דלר, ואין סיכוי לגבית הכסף. כך ממשיכים ראשי התנועה לחגוג, כאשר האוצר צריך עתה לשלם את חובות-התנועה.

דית עתיקה אומרת כי בשלושה דברים אי-אפשר להפסיד: בכנקאות, בביטוח ובזנות. בנק עין חי של התנועה נסגר בגלל חובות 1000 עובדי פוטרו. הביטוח ההדדי של התנועה נסגר, אחרי שצבר חובות של 40 מיליון דולר. למת'ם, מיפעלי-המכירות של התנועה,

ארבעה מיליארד דולארים שחורים ב־10 שנים

ההפרשים הללו הם ברובם תוצאה של ניפוח-חשבונות, כד להכיר הון החוצה. ההפרשים מצטברים ב־10 השנים האחרונות, מאז המהפך, לפחות לארבעה מיליארד דולר שחורים, שנש' ארו בחו"ל.

כתוצאה ממימצאים אלה נערכו דיו' נים בין הנהלת מסי-הכנסה, המכס והמיטרה, כדי לתפוס את העבריינים. מה שעושים במסי-הכנסה לגבי ני' שומים קיימים, מראה כי המברחים יכולים להמשיך במלאכתם בשקט. ב־1986 בוצעו רק 5800 שומות בחברות, שהם רק 6% מתיקי-החברות. באותה שנה נברקו רק 1400 תיקי' מירגם, שהם 0,3% ממצבת התיקים הפעילים.

בקצב כזה יש לתיק סיכוי להיברק במידגם אחת ל־300 שנה. בתחום תיקי הניכויים, והסתברות להיכלל בביקורת היא אחת ל־12 שנה. בתחום ההוצאה לפועל המצב דומה: מדי שנה מטפלים ב־15 אלף סרבני' תשלום, במקום ב־50 אלף.

חוסרי-הביקורת חיסל את החשש מפ' ני הצהרות-שקר. בשנת-המס 1982 נעשתה השוואת השומה לעומת ההצי' הרות של בעלי-התיקים בענפים שר' נים. בענפי-החקלאות היתה השומה גבו' הה ב־547% מההצהרות. בענף המיסחר, שרותי-אוכל והארחות היה הפער — 162%, ובענף הפינאנסים 255%. הפער בין השומה להצהרות-הנישום בשנת' המס 1984 היתה אצל העצמאיים 60%, ואילו אצל החברות 46%.

בשנת-המס 1985 נגבו הכנסות נו' ספות של 231 מיליון שקל, ברמת-טי' פול של ביקורת מקוצרת, או 3900 שקל ליום-עבודה של מפקח. ואילו

נתוני החשבונאות הלאומית מראים כי מאז עלה הליכוד לשילטון (1977) הוברחו לחו"ל על-ידי ישראלים יותר מארבעה מיליארד דולר, וזאת רק באמצעות ניפוח חשבונות ייבוא וייצוא. הנתונים נותחו על-ידי חבר ועדת-הכספים של הכנסת, **חיים רבון**. רמון הישווה את נתוני הייבוא של יבואנים ישראלים, לעומת נתוני היי' צוא של הארצות שממן נעשה הייבוא לישראל. הפער בין הנתונים היה שליש!

אחר-כך הישווה את נתוני הייצוא של ייצואנים ישראלים לנתוני-הייבוא של המדינות שאליהן נעשה הייצוא, והפער היה יותר מ־20%.

חינוך וחוק

מישרד-החינוך והתרבות מממן את הפעלתו של עיתון בשם שער-למחמחיל, המיועד לעולים חדשים המתקשים ב' עברית. העיתון היוצא לאור פעם בשבוע, מופץ גם בקיוסקים. את ההפצה מבצעת חברת אמלט. היא קיבלה את ההפצה ללא מכרז, למרות שיש עוד חברות-הפצה בישראל, ולמרות שאסור למשרד ממשלתי למסור עבודה ללא מכרז.

משך יומיים טילפנתי לדובר-המיש' רר, ואיש לא היה במישרד כדי להרים את הטלפון. טילפנתי פעמים רבות גם בקו הישיר וגם באמצעות המרכזיה של המישרד, אחרי שהתייאשתי מלמצוא את הדובר במקום-עבודתו. חיפשתיו באמצעות מזכירות שרה-הינוך והי' מנכ"ל, וגם זה לשווא.

כלל: המדינה זה אני

בראשונה בתולדות המדינה הס' כימה ממשלת-ישראל כי ייתנם הסכם מיסחרי בינה לבין מדינה אחרת, כאשר במקום מדינת-ישראל תחתום על ההסכם חברה פרטית. מדובר בהסכם בארטר (חילופי-סחורות) בין ישראל ובראזיל, כאשר מצד בראזיל חתם על ההסכם המישרד הממשלתי האחראי לסחר, ואילו מצד ישראל חברת בשם כנציגה הישראלית של חברה בשם טריי, שלה הוענק המונופול המיסחרי של ישראל בבראזיל, **לחיים הלפרין**. יהודי תושב סארפאלו, שהיה נציג קבוצת איזונברג בבראזיל, ולחלו' **קואומברה**, שהיה מנהל מחלקת-התעשיה בבנק לסחר חוץ הממשלתי בבראזיל. היקף ההסכם הוא 20 מיליון דולר-לשנה.

ב־1984 הגיע לבראזיל מנכ"ל מישרד-התעשיה או, **שוקי פורר**, לחתום על חידוש ההסכם המיסחרי בין שתי המדינות. ישראל ייבאה מבראזיל מכוניות ובשר, וייצאה פוספטים

הייצוא מישראל פיגר במידה רבה אחרי הייבוא מבראזיל, ובין פורר לנציג הבראזילי, שהיה חוליו קואומ' ברה, פרץ סיכסוך חמור. בשיתות נוכח גם אבי דביר. השיתות התפוצצו בלי הסכם, והופסק הייבוא מבראזיל לישראל. הבראזילים לחצו כל הזמן לחידוש ההסכם, וכאשר השר **אריאל שרון** היה בביקור בדרום-אמריקה, סירבו להתיר לו לבקר בבראזיל לפני שיחודש ההסכם.

בשנה האחרונה התחילו חיים הלפרין וקואומברה, שפרש מן הבנק, לפעול לחידוש ההסכם. הם הקימו את חברת טריי ומינו את כלל כנציגתה בישראל.

מנהל כלל-ברטר בישראל, המייצ' גת את חברת טריי, הוא **אדוויין סמל**, שאשתו היא הנספחת המיסחרית של בראזיל בישראל.

בתיקי החברות הגדולות היתה התוספת 46,6 מיליון שקל, או 10,350 שקל ליום-עבודה של מפקח!

יוצא כי כל מפקח נוסף במסי-ההנסה מביא לפחות 3900 שקל ליום. מס' ההכנסה דרש מן האוצר תוספת 15 מיליון שקל להוספת 500 מישרות. האוצר סירב. ב־10 השנים האחרונות ירדה מצבת כוח-האדם במסי-ההכנסה

חייב רמון

תפוקתו של כל מפקח

ב־26%, ואילו מיספר התיקים עלה ב' 63%. מדוע אין האוצר מסכים להגדיל את הגבייה במסי-ההכנסה? קבע ח"כ רמון: "כאשר אנחנו לא עושים זאת, המשמעות היא שיש כאן רשלנות פושעת מצד האחראים לנושא הגבייה. זוהי רשלנות פושעת במיקרה הטוב, ובמיקרה הרע זהו חוסר-מעש בכוונה תחילה, בהשפעת גופים פולי' טיים. כאשר שילטונות-המס מנסים לעשות צעד, ולוא הקטן ביותר, מייד מודעקים אנשי-ציבור, ובניהם חברי' כנסת, בטענות-ישוא המסתמכות על זכויות-הפרטי"